

и: ако бы знаала Божіятъ даръ, и кой е шото ти говори. дай ми да пиемъ: ты бы просила ѿ негѡ, и далъ бы ти вода жива.

11 Рече мѡ жена та: Господи, нито водоцѣрпалка имашъ, и бѣнарѡ е дѡлбокъ: ѿ гдѣ прочее имашъ вода жива;

12 Да не бѣдешъ по голѣмъ ты ѿ отца нашего Іаковѡ, който ни е далъ тоа бѣнарѡ, и той е изъ негѡ пилъ, и сыновѣте мѡ, и добѣщы те мѡ;

13 Ѣговорѣ Исусъ и рече и: секой който пиѣ ѿ таа вода, ще да ѡжадниѣе пѡкъ:

14 Но който пиѣ ѿ вода та, коато ще мѡ дамъ азъ, не ще да оѡжадниѣе во вѣки: но вода та коато ще мѡ дамъ азъ, ще да бѣде въ него изворъ ѿ вода, коато течѣ въ живѡтъ вѣчний.

15 Рече мѡ жена та: Господи, дай ми таа вода, да не оѡжаднавамъ, нито да дохождамъ тѣка да изваждамъ.

16 Рече и Исусъ: и дай повѣкай мжжѣтъ си, и ела тѣка.

17 Ѣговорѣ жена та, и рече: немамъ мжжѣ. Рече и Исусъ: добре си рекла, че немашъ мжжѣ:

18 Защото пѣтъ мжжѣе си имала: и сегѡ тоа шото го

имашъ, не ти е мжжѣ: тоба си истинно рекла.

19 Рече мѡ она: Господи видимъ зашо си прорѡкъ ты.

20 Баши те ни въ таа гора се поклонѣха: а вше говорѣте, зашо въ Іерусалимъ е мѣсто то, гдѣто трѣбѡва да се кланаме.

21 Рече и Исусъ: ѿ жѣно, вѣрѡвай ми, зашо иде време, въ което нито въ таа гора, нито въ Іерусалимъ ще да се поклонѣте ѡтцѡ.

22 Вше се кланате на онава шото го не знѡете, нѣе се кланаме на онава шото го знѡеме: зашто спасѣнѣе то е ѿ ѡдеи те.

23 Но иде време, и сегѡ е когато истинни те поклонѣщы ще да се поклонѣтъ ѡтцѡ съ дѡхъ истѣ истина: зашто (и) ѡтецъ такиѡвѡ иска (дѡбѣдатъ) онава, който мѡ се кланѣтъ.

24 Бгъ е дѡхъ: и онава, който мѡ се кланѣтъ, съ дѡхъ и съ истина трѣбѡва да мѡ се кланѣтъ.

25 Рече мѡ жена та: знамъ зашо ще дойде Мессѣа, който се говори Христѡсъ: когато дойде той, ще да ни каже сѣчко то

26 Рече и Исусъ: азъ самъ, който говорѣмъ съ тебе.

27 И тогава дойдоха оѡченищы те мѡ, и чѡдѡхасѣ